

**Teatre Auditori
de Granollers**

**22/10/23
—18 h**

**Cosmos, temps,
ciència i música
en un únic concert**

Música i ciència

Amb l'OCGr i el físic Eugenio Coccia

Fitxa artística

Orquestra de Cambra de Granollers
Corrado Bolsi, director
Eugenio Coccia, físic

Músics de l'**Orquestra de Cambra de Granollers**
Violí I: **Corrado Bolsi, Cristian Benito, Enric Riera, Isabel Archs, Aleksandra Ivanovich, Maria Tomasella i Raquel García.**
Violí II: **Antònia Escalas, Chus Castro, Eduard Herrero, Natalia Brzewska, Jordi Montoliu, Dasio Castro i Núria Martín.**
Viola: **Maria Juan, Marta Sedó, Laia Besalduch, Irene Arguello i Luis Rodriguez.**
Violoncel: **Anna Costa, Joan Antoni Pich, Marçal Ayats, Tais Costa i Mireia Quintana.**
Contrabaix: **Mònica Serra, Roger Azcona i lu Boixader.**
Arpa: **Abigail Prat**

Durada: 80 minuts

Programa

- G. MAHLER: Adagietto de la Simfonia núm. 5
- G. SOLLIMA: *Terra Aria*
- M. RAVEL: *Assez vif* del Quartet en Fa Major
- B. VIVANCOS: *In Aeternam* per a orquestra de corda
- L. V. BEETHOVEN: Cavatina del Quartet op. 13

Orquestra de Cambra de Granollers
Teatre Auditori de Granollers

L'Orquestra de Cambra de Granollers és resident
al Teatre Auditori de Granollers

RECOMANEM

Simfonia de simfonies

Diumenge 21 de gener, a les 18 h
Teatre Auditori de Granollers

Un concert dedicat a les grans obres simfòniques de la història de la música (Mozart, Beethoven, Mendelsshon, Brahms...), en què una part del públic podrà gaudir de l'experiència de viure la música compartint faristol amb els músics de l'orquestra. Un viatge a l'interior de l'orquestra per sentir i compartir les emocions i sons que sent el músic quan toca.

Descobreix tot el que fem al voltant de la música clàssica!

Temporada 2023—2024

 @TAGranollers
 @teatreauditori
 @teatreauditoridegranollers

Organització i promoció:

Amb el suport de:

L'harmonia de les esferes

La música té la capacitat d'il·lustrar allò que se'ns fa difícil de dir en paraules, d'explicar el que ens és complicat d'entendre. Ens pot parlar de sentiments tan abstractes i complexes com la nostàlgia o l'esperança, o de coneixements tan concrets –i aparentment tan allunyats– com les ones gravitacionals. Sí, sí, les ones gravitacionals. En aquest programa, l'**Orquestra de Cambra de Granollers** proposa establir un diàleg amb la ciència, i concretament amb la física quàntica, per tal de comprovar la possible relació entre la necessitat inexplicable d'expressió artística de l'ésser humà i aquestes deformacions de l'espai-temps, les "vibracions de l'univers".

La gènesi de la proposta és una reflexió del director artístic de la formació: **Corrado Bolsi** estava convençut de la connexió sensible, gravitacional, entre aquests dos mons. Però necessitava una veu entesa que articulés les seves sospites, per això va anar a buscar l'ajuda del divulgador científic i actual director de l'Institut de Física d'Altes Energies (IFAE), **Eugenio Coccia**. A través d'intercanviar converses i passions, van quedar convençuts dels nombrosos vincles entre un camp i l'altre, però com es podia concretar, això, en un programa de concert? Per fer-ho van servir-se de la idea de *vibració*. Perquè tota matèria vibra, i quan la música vibra amb nosaltres, ens emociona.

En aquesta ocasió, així doncs, sentirem peces breus per a orquestra de corda; obres escrites al llarg de dos segles que tenen en comú la sensació, en alguns casos, de lleugeresa i moviment i, en d'altres, de placidesa incerta i de misteri. Inaugura el concert una partitura que sembla alentir el temps al seu pas; es tracta de l'*Adagietto* de la cinquena simfonia de **Gustav Mahler**, moviment popularitzat per Luchino Visconti en fer-lo servir com a banda sonora de la seva pel·lícula *La mort a Venècia*, i que prèviament també s'havia interpretat al funeral de Robert Kennedy. La seguirà una obra hipnòtica, cíclica, del violoncel·lista sicilià **Giovanni Sollima**, que tensa i destensa harmonies amb un gran dramatisme.

Recobrem l'alè amb un dels moviments del quartet en Fa de **Joseph-Maurice Ravel**, fet de pizzicatos i trèmolos, primer, i d'una línia melòdica incerta, després. Continuarem fent un salt a casa, amb una obra de **Bernat Vivancos** concebuda per ser interpretada en dues versions diferents: una d'harmonies nues i austeres, l'altra de veus fusionades, de treball textural. I, finalment, com que aquestes vibracions que estructuren el programa són, també, unes de vitals i introspectives –les del batec del cor– acabarem el concert amb la Cavatina del Quartet de corda núm. 13 de **Ludwig van Beethoven**. Aquest moviment inclou una secció on s'indica «beklemmt», que podríem traduir com a opressió o pesadesa, i on la veu del primer violí es trenca a batzegades i a contratemps, mig desorientat o angoixat, però acaba trobant pau.

Alba Nogueras, periodista cultural